

77. ԾՈՒՌ ԱԽՊԵՐ

Կելնեն էրկու ախպեր, մեկն խելացի, մեկն՝ ծուռ: Խելացի ախպեր կելնի կով կուտա ծուռ ախպոր, կասի. - Տար արածա:

Ծուռ ախպեր ի, էրկու-իրեքը օր վիրիրաց կտանի, մեկ օր էլ կտիսնա, որ քյառթաթեռնը մասե վեր քյարին:

Կասի. - Սանախե՛ր, կով կառնե՞ս:

Քյառթաթեռնը գլխով կանի:

- Գլինը խինգյ մաջիտիե ի, կառնե՞ս:

Քյանթաթեռնը գլխով կանի:

- Դե՛, փարեն տուր:

Քյառթաթեռնը գլխով կանի:

- Էսօր փարա չկա՞: Էսօր էրթամ, վաղ գյնմ:

Քյառթաթեռնը գլխով կանի:

Ծուռն ի, կով կթողնի դան, կուգյն տուն:

Ախպոր կասի. - Կով ծախիցի մեր սանախոր:

- Քյանի՞ տվիցիր:

- Տվեցի խինգյ մաջիտիե:

Խելացի ախպերն ի կասի. - Վա՛յ, ասպած քյո տուն ավերի: Ի՞նչխ էն կով տվիր խինգյ մաջիտիե:

Ու՞ր է փարեն:

Ծուռ ախպերն ի, կասի. - Է, ի՞նչ կասես, սանախոր փարն չկեր էսօր, ասաց՝ վանդն արե տար: Վանդ կերթամ փարեն կպիրեմ:

Էն մեկել օր կելնի կերթն ծուռ ախպեր, տիսնա որ առչեր. գլելեր կով թնլեր են գյետին, փոփոթեր են:

Քյանթաթեռնը էլ էլմ էլե մասե վեր քյարին կտայրնա:

- Սանախե՛ր, - կասի, - իմ փարեն կուտա՞ս:

Սանախեր գլխով կանի:

- Էսօ՞ր էլ էրթամ վա՞ղ գյնմ:

Էլմ գլխով կանի:

Կերթն, էն մեկել օր կուգյն:

Տիսնա, որ քյանթաթեռնը էլմ մասե վեր էն քյարին:

- Սանախեր, իմ փարեն տուր:

Սանախեր գլխով կանի:

- Հա՛յ, ես քյի պես սանախոր. - կասի, կոպալ կքյաւջի, կէրթա՛ն տեխ քյառթաթեռշ,
 - խեղիք չի՞ զի խապես: Հա՛ն էսոր կնա՛, վա՛նդն արե՛յ, դե իմ փա՛րեն կուզեմ:
 Քյա՛նթաթեռշ կփախնի կմտնի քյարի տակ: Մուռ կզաննի քյար կշոճի: Կտխանա,
 որ գյուզյումով ոսկին քյարի տակ խորուկ ի:
 Կուզա՛ն ախպոր կասի. - Ախպե՛ր, ախպե՛ր, շվա՛ն տու տանեմ, մեր կովու գյին
 լցեմ ինե պիրեմ:
 Ախպերն ի, շվա՛ն կուտա ծուռ ախպոր: Մուռ ախպեր կառնի, կէրթա՛ն սար.
 գյուզյում կէճյուցի ինե, կառնի կուզա՛ն:
 Սանախոր իշունց տալեմ, կպիրի մեչ գյեղեմ: Ըռես տանես կայնուկ կէլնի.
 կտխանա, կխարցուցի, կասի. - Էտա ի՞նչ ի կպիրես:
 Կասի. - Մեր կովու գյին էր:
 Ըռես կուզա՛ն ինոնց տուն, կասի. - Պերեք յեղտեղ կիսեմք, թե չէ՛ կէրթա՛ն
 թակափորում կասեմ, թե քյո խորի մեչ խազիմա եմ կնդե: Թակափոր կուզա՛ն ծեր
 ծեռնից կառնի:
 Մուռ ախպերն ի, կզաննի ըռես կսպանի, կթա՛նի ճրի խոր: Վա՛զեվա՛զ կէրթա՛ն
 խելացի ախպոր խա՛քա՛ն կտանի, թե ըռես ըսպանեցի, թալիցի խոր:
 Խելացի ախպերն ի, կմտածի, կասի՝ ի՞նչխ անեմ, ի՞նչխ չանեմ, պիրի ծուռ
 ախպեր կխճի թոճեր, չոր փոսթ կթա՛նի վեր թորվան պեճիճ, գյա՛նրին կթա՛նի վեր
 փոսթին, խավեր կկանչի վերեմ, խավեր կտկտալեմ գյա՛նրի կուտեմ:
 Մուռ կխարցուցի, կասի. - Ախպեր, էսա ի՞նչ ի:
 Կասի. - Աստծու սիրուն, էտա տեղ կաց, մէլնե տյուս, քյարե կարկուտ կուզա՛ն:
 Խելացի ախպերն ի, կէլնի ըռես խորից կխանի, էծ կմորթի, կթա՛նի խոր: Ըռես
 կտանի ուրիշ տեղ կխորի:
 Խավեր կուտ կուտեմ կարծնեմ: Խելացի ախպեր կէրթա՛ն ծուռ ախպոր թորվնից
 տյուս կխանի:
 Ըռեսի լաճերն եմ, կասեմ:
 - Հայ, քավար: Ըռես կուրիսե, ըռես կուրիսե, վո՞վ ըռեսից խաքար ի, թո սալախ
 տա:
 Մուռ ախպերն ի, կասի. - Ես ծեր ըռես ըսպաներ եմ, թալեր եմ մեր խոր:
 Ըռեսի լաճերն ի, կասեմ. - Ե՞՞փ ես սպանե:
 Կասի. - Է՛՛նօր, որ քյարե կարկուտ կուզէր:
 Կէրթան խելացի ախպորն կխարցուցեմ:
 Կասի. - Ջա՛նմ, վազ կացեք, էն ծուռ ի, ծե ի՞նչ էլավ, խո տյուք էլ ծուռ չեք,
 քյարե կարկուտ եփ ի իկե, որ էն է՛նօր ըռեսն ըսպանե:
 Մուռ ախպերն էն դեճեմ կասի. - Յա ընչի՞ սուտ կասես, ես քյարե կարկտի օր
 ըռես չսպանեցի՞ թալեցի մեր խոր:
 Ըռեսի լաճն ի, կասի. - Ջա՛նմ, ծուռ, ծուռ, մե խառ էճուցեմք խոր, բալքի
 ըսպաներ ի, խեճք ի՞նչ կխանի տյուս:
 Կպիրեմ ծուռ ախպեր կէճուցիճ խոր:
 Մուռ ախպեր կափլփի, էծ կիճի ծեռ:
 Կբոռա խորի մեչեմ, կասի. - Մեր ըռես մագո՞վ ի, թե անմագ:
 Կասեմ. - Ջա՛նմ, խամ տյուս տիսնանք:
 Մեկէլ կափլփի-կափլփի, կուտոշ կիճի ծեռ, կասի. - Մեր ըռես կուտոշ՞վ ի,
 թե՞ անկուտոշ:

Մեկ էլ կափլփի-կափլփի, մուրոս կիմի ծեռ, կասի. - Ծեր ընես մուրոսո՞վ ի, թե՞ անմուրոս:

- Ջա՛նմ, խան, խենքյ:

Մեկ էլ կափլփի-կափլփի, չորս ոս կիմի ծեռ:

կասի. - Ծեր ընեսիմ չո՞րս ոտ կա:

Մեկ էլ կափլփի-կափլփի, կասի. - Ծեր ընես պոչո՞վ ի, թե անպոչ:

կասի. - Ջա՛նմ, խան, խենքյ:

Խեղացի ախպեր կասի. - Ջա՛նմ, վագ կացեք ինորմենն, ի՞նչ կուզեք էսս ծոուց:

Է՞ծն կխանի տփի տյուս, կասի. - Առե՛ք ծեր ընես:

Ընեսի լաներն կշիվարիմ կմնան:

Խեղացի ախպերն կասի. - Տեսա՞ք, ես ծե չա՞սի՝ իսա ծոտ ի, իսոր խարբիմ մե՞ք ափատա:

Ընեսի տղեղներն ի, փեոր-փեոջման, կթողնեն, կերթան:

Խեղացի ախպեր նոր կանոնի ոք ծոտ ախպեր կնատեն, կուտեն էտա փնրեն:

